

Detta är som synes ett citat ur eddadikten Hamðismál. Raderna lyder på fornisländska:

*Einstæð em ek orðin
sem osp í holti,
fallin at frændum
sem fura at kvisti ...*

»Ensam är jag vorden
som asp i hultet,
fränder från mig fallit
som från furan kvistar ...»

Av intresse är, att det just är dessa rader som J. P. Molin har ristat med runor på sin berömda skulpturgrupp »Bältespännarna», i sin nuvarande gestalt färdig år 1862. Molin placerade runorna runt sockelns övre bård. Inskriften stämmer i stort sett fullständigt med de runor som finns på stenen från Bondsättersvägen; också de små kryssen mellan orden är alldeles likadana. (Den enda olikheten är att den som ristade kalkstenshällen har gjort sig skyldig till ett fel: ordet **at** är där ristat **it**.) Av allt att döma är örebroristningen en avskrift av inskriften på Bältespännarna.

16. Ormesta, Hageborg, Almby sn. Nu i Örebro läns museum.

Pl. 7.

Litteratur: Örebro Dagblad den 16/6 1914; H. Hedberg, Fyndanmälan till Riksantikvarien den 16/6 1914 (ATA; Ånsta sn); Cl. Claesson och G. Ekelund, Fasta fornlämningar i Almby sn, 1936 (ATA); B. Waldén, Historiskt-topografiska studier i Almby sockens historia (i: Almby. En minnesskrift, 1943), s. 27; S. B. F. Jansson, Runinskrifterna i Närke (i: Från bergslag och bondebygd 1952), s. 35 f.

Äldre avbildning: Cl. Claesson foto 1936 (ATA; återgivet i Waldén a. a. s. 26).

Runstenen, som låg inmurad i väggen i källaren på torpet Hageborg under Ormesta, skänktes den 15/6 1914 till Örebro läns museum av lantbrukaren J. A. Johansson, Ormesta. Dagen efter lämnade *Örebro Dagblad*, under rubriken »Runstenen i källarväggen», följande meddelande om stenen: »Då handelsföreståndaren A. Hallberg från Kolbäck för kort tid sedan besökte Örebro läns museum, fann han där några runstenar, som erinrade honom om att han för många år sedan sett en dylik inmurad i fondväggen i källaren i torpet Hageborg, tillhörigt hans svärfader landtbrukaren J. A. Johansson i Ormesta, Almby socken. En anmälan om saken till intendenten H. Hedberg föranledde ett omedelbart besök på platsen och sedan i går är runstenen i fråga genom herr Johanssons tillmötesgående införlifvad med läns museets samlingar ... Intendent Hedberg har gjort förberedande undersökningar ang. stenens tidigare historia och som den person lefver, som själf inmurat stenen såsom nyckelsten under torpets spiselmur — lyckligtvis med runsidan utåtvänd — så torde man inom kort få förvisning om hvarifrån stenen stammar. En kommande 'ringning' af skogsbacken utanför torpstugan torde hafva sitt intresse, ty antagligen är väl stenens ursprungliga plats att söka i torpställets närhet. Af en urhålkning på midten af stenen vill det synas som om stenen i horisontal ställning — beklagligt nog på runsidan — på sin tid blifvit använd såsom någon sorts kross- eller malsten för t. ex. salt eller sädeskorn.»

Stenen har inv.n:r 7561 i museets samlingar. Några närmare uppgifter om »hvarifrån stenen stammar» har icke kunnat erhållas.

Grå sandsten. Höjd 1,20 m, bredd 0,41 m, tjocklek omkring 0,25 m. Ristningslinjerna är mycket kraftigt huggna; runorna är synnerligen stora (12,5–16 cm). Mitt på stenen är ristningsytan skålformigt nedslipad, varigenom partier av ristningen har gått förlorade.

Inskrift:

... **li** : **lit** : **resa** : **eftir** : **f** ...
                   5   10   15

... *let ræisa æftir* ...

»... lät resa efter ...»

Till läsningen: Före **l** finns inga spår av runor. **4 i**, som har förlorat ett stycke nedtill, är ej stunget. **5 t** är delvis bortnött i den skålformiga nedslipningen. **7 e** och **10 e** är tydligt stungna. I **11 f** går bistavarna ej upp till ramlinjen, vilket beror på att runan står på det ställe, där runbandet gör en skarp krök. Skiljetecknet efter **14 r** har förlorat nedre punkten. Av runan **15 f** återstår övre hälften; den undre bistaven har förlorat nedre delen.

Runföljden **1-2 li** utgör givetvis slutet av namnet på den, som har låtit resa stenen. **15 f** utgör sannolikt början på ett namn.

Det bevarade stycket har tydligen utgjort runstenens topp. Inga andra delar av stenen har trots efterforskningar ännu kommit i dagen.

17. Ormesta, Hageborg, Almby sn. Nu i Örebro läns museum.

Pl. 7.

Litteratur: Cl. Claesson och G. Ekelund, Fasta fornlämningar i Almby sn, 1936 (ATA); B. Waldén, Historiskt-topografiska studier i Almby sockens historia (i: Almby. En minnesskrift, 1943), s. 27 f.; S. B. F. Jansson, Runinskrifterna i Närke (i: Från bergslag och bondebygd 1952), s. 36 f.

Äldre avbildning: Örebro läns museum, foto (återgivet i Waldén a. a.).

Stenen, som upptäcktes år 1917, låg i spiselmuren på torpet Hageborg under Ormesta; den påträffades alltså i samma byggnad som Nä 16. Upptäckten gjordes då torpstugan revs, och stenen överlämnades så gott som omedelbart (¹⁰/₃ 1917) till Örebro läns museum av lantbrukaren J. A. Johansson, samme man som ett par år tidigare hade skänkt Nä 16 till museet. Nä 17 fick i museets samlingar inventarienumret 9270.

I den förteckning över fasta fornlämningar i Almby socken som gjordes år 1936 nämns en förkommen runsten från Ormesta: »Enligt en uppgift av prosten Lidén¹ i Almby skall enligt traditionen förr ha funnits en numera försvunnen runsten i Ormesta by.» Uppgiften måste väl åsyfta Nä 17, ty denna sten finns icke upptagen i förteckningen. Stenen hade ju sedan länge sin plats på museet, vilket troligen hade fallit prosten ur minnet.

Gråröd sandsten med mörkare inslag. Höjd 95 cm, bredd 35 cm, tjocklek omkring 14 cm. Tecknens storlek är 6,5–10 cm. Stenens högra kant och baksida är svärtade av eld.

Ristningen gör som helhet ett påfallande egendomligt intryck. Ornamentiken är tafatt och förvirrad, vilket tydligen ej endast beror på att stenen är ofullständig. Av de bevarade runorna har några ett ganska normalt utseende, och flertalet av inskriftens runtecken kan läsas. Ett par »ord» kan också urskiljas: **sin** och **kup**. Trots detta torde det kunna betraktas som säkert, att Nä 17 som helhet saknar språklig innebörd. Jfr mitt av Waldén (a. a. s. 28) återgivna uttalande om ristningen och *Inledning* s. XIV, not 2.

¹ Därmed åsyftas Theodor Alfred Lindén (1865–1946).